

EUSKALDUN BIOLETEA



(ARAMAYO-KO JAIALDIETAN LENENGO SARIYAZ AUKERATUA)

ARAMAYORI GORATASUNA

Anboto, Udalach eta Murugaiñ
 Goiok gorago eregi,
 Ta begiratu zuek gordetan
 Dozuen ibar oneri;
 Euskaldun lorategi eder bat
 Beronek badau irudi
 ¿Bioletaren izena ondo
 Eletorkio danoni?

Bioletea izanik berez
 Be-zale umill benetan,
 Bedar artean lotsaz legeche
 Dana, albadau gordetan;
 Bertsolariak, baiña alan bere
 Umilltasuna goietan
 ¿Eztabe iarten euren kantakaz
 Lekurik ederrenetan?

Ta bioleta be-zalecho bat
 Ibar au mendiz gorderik,
 Irudituten baiat, nik ¿zelan
 Ichi gaur iazo bagarik?

¿Zelan Araban berau izanda
 Euskaldun utsa bakarrik,
 Bertan lorarik ederren dala,
 Eztot kantauko emen nik?

Kantauko dot nik ibar au dala
 Arabar danen ondrea,
 Kantauko dot nik berau gaur dala
 Euskaldun bioletea;
 Kantauko dot nik dala pichi bat
 Motzak ezaindu bagea,
 Euskal-usaiña baiño besterik
 lausten ichakon lorea.

Kantauko dot bai. kantau gızal
 Asko ein arren munduan, [di
 Garbia dala au oituretan
 Bertako erreken moduan;
 Mendi ederrez inguraturik
 Emenche bakar lekuan,
 Lan egunez da gabez lo einda
 Euskera Amaren altsuan,

Onek dirudi Euskerearen
Alaba berarizkua,
Pichiletakaz dabena iarten
Chukun chukunik burua;
Dalako berau milla abia
Zuri zurien lekua,
Eta ainbeste santutegien
Esparru eder dontsua.

Toki autua benetan zara
Ainbeste eleiaz iantzita,
Ibar malats bat zu Aramayo
Echalde ederrez iosita,
Murugaiñdik nik zuri begira
Kerizpechoan iarrita,
Zeinbat alditan esan etedot
¿Zu zareala polita?

Damugarria litzake baiña
Gozetan dozun gloria,
Ikusitea dana galduta
Zu buruz beera iarria;
Damugarria izanik zu gaur
Euskaldun bizi tokia,
Amai edaten gero ikustea
Umeak erdal titia.

Damugarria litzate bada
Osasunagaz Euskera,
Zugan gaur bizi eginda biar
Bialdutea lurpera;
Baiña, mendiok zutik badagoz
Lotsa bagako erdera,
¿Azartuko da ¡o! Aramayo
Zure izketan illtera?

Orretariko arerio ta
Etsai ain gerralaria

Sartu eztedin inguru inguru
Iarri egizu esia;
Orren azpira makurtu baiño
Lenago erabagia,
Artu egizu, zein azpiratu
Iokatuteko bizia.

Zure erripak, zure aldatsak
Zure tontorrek euskeraz,
Zainduten dabez euren izenak
Aldatu бага bestegaz;
Eta iñozko alditan deitu
Egin baiño len erderaz,
¡lausai zaitzeze chunchurrok danok
Arroetara tuterraz!!!

Ez orrenbeste, ez Aramayo,
Iarraitutea euskaldun,
Nai dozulako, euskal-iaiozak
Eiten zaitue ezagun;
Kantau daikezu arabar izan
Arren, enaz ni erdaldun,
Ze odol dodan, beti euskeraz
Autortuko dot edonun.

Oraindik zure iturriok nai
Dabe iarraitu batera,
Lorik ein бага kantetan beti
«Bizi bekigu euskera;»
Baita mendiok berdez nai dabe
Iantzi urtero aurrera,
Igartu eta esan eztedin
Egin dirala Gaztela.

Kantau begie «Anbotok zarden
Gordetan badau burua,
Baita Aramayok ondo zaiduko
Dau Euskera Ama atsua;

Atsua izan arren Euskera
Dalako garbi gozua,
Ez dakiana iñoz loituten
Iaunaren izen Santuan.

¡O! Ama maite Euskera zarra,
Iaungoikoaren izena,
Mundu guztian ondo esaten
Zu zara iakitunena;
Zergatik goian bizi dalako
Iabea guztioena,
Beraz arentzat ¿non da izenik
Euskalduna duiñ ederra?

Bene benetan beretzako da
Egokien Iaungoikua,
Bere Erreiñu berarizkoa
Zergatik iakon Zerua;
Eta Zerua izarrak baiño
Dalako goragokua,
¿Nondik ta nora deitu eikeon
Euskerak iaun bat bekua?

Dalako goiko Iauna deutsalagu
Iaungoikoa emen deituten,
Beste izenik baiño geiago
Berak gu gaitu poztuten;
Berak *Dios-ek* baiño geiago
Biotza deusku samurtzen,
Samurtasunez euskera bestek
Eztabelako bardintzen.

Argizagia bera baiño da
Euskera epatza goa,

Eztia bera dan baiño bere
Gozo ta eztiagoa,
Dontsua ume Ama daukana
Euskaldun garbi osoa,
Titiaz naste edan dagion
Berbeta Iaungoikozkoa.

Emen alanche orain arte da
Oiñetik oiñera edan,
Euskera utsik, ta beraugaitik
Bizi da bizi dan eran;
Zorioneko iaio ziranak
Eta ill euren Euskeran,
Eztabe orain damu izango
Ez bizi izana Gaztelan.

Ainbeste milla urtetan eben
Emen alanche iarraitu,
Eta gu bere bide erdian
Ezkaitezen gaur geratu;
Euskal azia ereiten arren
Danok gaitezen dendatu,
Eta euskaldun semeak iaio
Egingo dira ziertu.

Bai, Aramayo, gura badozu
Izan zorionekua,
Maitetu zeure guraso zarren
Berbeta garbi gozua;
Gordeizu arren ill arteraiño
Euskera bedeinkatua,
Nok dirudian Paradisura
Zerutik iatsitakua.

FELIPE ARRESE TA BEITIA.

